

Sygn. akt II K 228/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2023 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSR Bogdan Wałachowski

Protokolant – p.o. sekr. sąd. Anna Gawarecka-Olbryś

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w G.– Macieja Prokop, Pauliny Borkowskiej, Jolanty Szczepanik i Sebastiana Pilch

po rozpoznaniu w dniu 19.11.2021 r., 15.02.2022 r., 11.04.2022 r., 13.06.2022 r., 09.09.2022 r., 18.11.2022 r., 13.12.2022 r., 23.12.2022 r, 13.02.2023 r., 04.04.2023 r. oraz 23.05.2023 r. sprawy

Z. D. (1)

urodz. (...) w G.

syna W. i A. z d. T.

oskarżonego o to, że:

I) W dniu 26 października 2017 r. w KPP w G., będąc uprzedzonym przez przesłuchującego funkcjonariusza policji o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu karnym (...) (...), prowadzonym przez Komendę Powiatową Policji w G. w sprawie zaistniałego w bliżej nieokreślonym czasie, ale nie wcześniej niż 01 stycznia 2017 roku i nie później niż 31 maja 2017 roku, wyprodukowania 3 (...) na formach należących i na szkodę spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. przez M. kocza, tj. o czyn z art. 116 ust.2 ustawy z dnia 04.02.1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych niezgodnie z prawdą zeznał, że nigdy nie nabył od M. K. (1) żadnej łodzi, podczas gdy w rzeczywistości nabył on dwie (...) o oznaczeniu (...) oraz V. (...) (...) nie posiadającą oznaczeń

tj. o czyn z art. 233§1 kk

II) W dniu 15 kwietnia 2019 roku przed Sądem Rejonowym w Giżycku, II Wydział Karny, po uprzednim złożeniu przyrzeczenia zgodnie z art. 187, 188§ 1-3 kpk, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym o sygn. II K 307/18 przeciwko M. K. (1), oskarżonemu o czyn z art. 116 ust. 2 ustawy z dnia 04.02.1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, podtrzymując treść zeznań złożonych w dniu 26 października 2017 r. w KPP G. niezgodnie z prawdą zeznał, że nigdy nie nabył od M. K. (1) żadnej łodzi, podczas gdy w rzeczywistością nabył on dwie (...) o oznaczeniu (...) oraz V. (...) (...) nie posiadającą oznaczeń

tj. o czyn z art. 233§1 kk

1. Oskarżonego **Z. D. (1)** uniewinnia od popełnienia obu zarzucanych mu czynów.
2. Kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 228/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	Z. D. (1)	I/ W dniu 26 października 2017 r. w KPP w G., będąc uprzedzonym przez przesłuchującego funkcjonariusza policji o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu karnym (...)(...), prowadzonym przez Komendę	

Powiatową Policji w G. w sprawie zaistniałego w bliżej nieokreślonym czasie, ale nie wcześniej niż 01 stycznia 2017 roku i nie później niż 31 maja 2017 roku, wyprodukowania 3 (...) na formach należących i na szkodę spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. przez M. K. (1), tj. o czyn z art. 116 ust. 2 ustawy z dnia 04.02.1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych niezgodnie z prawdą zeznał, że nigdy nie nabył od M. K. (1) żadnej łodzi, podczas gdy w rzeczywistości nabył on dwie (...) o oznaczeniu (...) oraz V. (...) (...) nie posiadającą oznaczeń;

II/ W dniu 15 kwietnia 2019 roku przed Sądem Rejonowym w Giżycku, II Wydział Karny, po uprzednim założeniu przyrzeczenia zgodnie z art. 187, 188 & 1-3 kpk, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym o sygn. II K 307/18 przeciwko M. K. (1), oskarżonemu o czyn z art. 116 ust. 2 ustawy z dnia 04.02.1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, podtrzymując treść zeznań złożonych w dniu 26 października 2017 r. w KPP G. niezgodnie z prawdą zeznał, że nigdy nie nabył od M. K. (1) żadnej łodzi, podczas gdy w rzeczywistości nabył on dwie (...) o oznaczeniu

		(...) oraz V. (...) (...) nie posiadającą oznaczeń;	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>- w dniu 26 października 2017 r. w KPP w G., będąc uprzedzonym przez przesłuchującego funkcjonariusza policji o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu karnym (...)(...), prowadzonym przez Komendę Powiatową Policji w G. zeznanie niezgodnie z prawdą, że nigdy nie nabył od M. K. (1) żadnej łodzi, podczas gdy w rzeczywistości nabył on dwie (...) o oznaczeniu (...) oraz V. (...) (...) nie posiadającą oznaczeń;</p> <p>- W dniu 15 kwietnia 2019 roku przed Sądem Rejonowym w Giżycku, II Wydział Karny, po uprzednim założeniu przyrzeczenia zgodnie z art. 187, 188 & 1-3 kpk, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym o sygn. II K 307/18 przeciwko M. K. (1), nieznanie niezgodnie z prawdą, że nigdy nie nabył od M. K. (1) żadnej łodzi, podczas gdy w rzeczywistości nabył on dwie (...) o oznaczeniu</p>	<p>- wyrok wraz z uzasadnieniem SR w Giżycku w sprawie o sygn. akt II K 307/18;</p> <p>- wyrok wraz z uzasadnieniem SO w Olsztynie w sprawie o sygn. akt VII Ka 15/20;</p> <p>- kopia protokołu przesłuchania Z. D.;</p> <p>- protokół rozprawy głównej sprawy II K 307/18;</p> <p>- pismo z dnia 21.10.2019 r.</p> <p><u>Świadkowie:</u></p> <p>- M. B.</p> <p>- M. K.</p> <p>- W. Z.</p>	<p>k.15-17,29</p> <p>k.30, 34-38</p> <p>k. 7-8</p> <p>k. 9-14</p> <p>k. 1</p> <p>k. 134v- 135, 199-200</p> <p>k. 161</p> <p>k. 177v-178</p>	

(...) oraz V. (...) (...) nie posiadającą oznaczeń;			
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	Z. D. (1)	I/ W dniu 26 października 2017 r. w KPP w G., będąc uprzedzonym przez przesłuchującego funkcjonariusza policji o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu karnym (...) (...), prowadzonym przez Komendę Powiatową Policji w G. w sprawie zaistniałego w bliżej nieokreślonym czasie, ale nie wcześniej niż 01 stycznia 2017 roku i nie później niż 31 maja 2017 roku, wyprodukowania 3 (...) na formach należących i na szkodę spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. przez M. K. (1), tj. o czyn z art. 116 ust. 2 ustawy z dnia 04.02.1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych niezgodnie z prawdą zeznał, że nigdy nie nabył od M. K. żadnej łodzi, podczas gdy w rzeczywistości nabył on dwie (...) o oznaczeniu (...) oraz V. (...) (...) nie posiadającą oznaczeń;	

		<p>II/ W dniu 15 kwietnia 2019 roku przed Sądem Rejonowym w Giżycku, II Wydział Karny, po uprzednim założeniu przyrzeczenia zgodnie z art. 187, 188 & 1-3 kpk, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym o sygn. II K 307/18 przeciwko M. K. (1), oskarżonemu o czyn z art. 116 ust. 2 ustawy z dnia 04.02.1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, podtrzymując treść zeznań złożonych w dniu 26 października 2017 r. w KPP G. niezgodnie z prawdą zeznał, że nigdy nie nabył od M. K. (1) żadnej łodzi, podczas gdy w rzeczywistości nabył on dwie (...) o oznaczeniu (...) oraz V. (...) (...) nie posiadającą oznaczeń;</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
- nie dokonanie zakupu przez oskarżonego dwóch (...) (...) (...) o oznaczeniu (...) oraz V. (...) (...) nie posiadającej oznaczeń od M. K. (1) i nie złożenie fałszywych zeznań w tym przedmiocie mających służyć za dowód w postępowaniu karnym (...) (...), prowadzonym przez Komendę Powiatową Policji w G. oraz za dowód w	- wyjaśnienia oskarżonego Z. D. - świadek M. K. - świadek W. K. - świadek J. D.	k. 134 k. 146v-147 k. 147 k. 177	

postępowaniu sądowym o sygn. II K 307/18			
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	<ul style="list-style-type: none"> - wyrok wraz z uzasadnieniem SR w Giżycku w sprawie o sygn. akt II K 307/18 - wyrok wraz z uzasadnieniem SO w Olsztynie w sprawie o sygn. akt VII Ka 15/20 - kopia protokołu przesłuchania Z. D. - protokół rozprawy głównej sprawy II K 307/18 - pismo z dnia 21.10.2019 r. <p><u>Świadkowie:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - M. B. - M. K. - W. Z. 	<p>Wyrokiem Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 16.09.2019 r. wydanym w sprawie o sygn. akt II K 307/18, który następnie został częściowo zmieniony przez wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 13.02.2020 r. w sprawie o sygn. VII Ka 15/20, M. K. (1) skazany został za to, że w bliżej nieustalonej dacie w czasie od 01 stycznia 2017 roku do dnia 31 maja 2017 roku w G. nie będąc do tego uprawnionym rozpowszechnił cudzy utwór- dzieło plastyczne pod nazwą 'projekt jachtu motorowego V. (...) (...) poprzez wybudowanie dwóch łodzi motorowodnych V. (...) (...) o oznaczeniu (...) oraz V. (...) (...) nie posiadającą oznaczeń w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając tym samym na szkodę (...) Spółka z o.o. z/s w G..</p> <p>W toku prowadzonego w tym przedmiocie postępowania jako świadek przesłuchiwany</p>	

był Z. D. (1), który będąc uprzedzonym o odpowiedzialności karnej za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy, zeznał, iż nigdy nie nabył żadnej łodzi od M. K. (1), podtrzymując tym samym treść swoich zeznań mających służyć za dowód w postępowaniu karnym (...) (...), prowadzonym przez Komendę Powiatową Policji w G..

Mając na uwadze fakt, iż treść zeznań Z. D. (1) stała w sprzeczności wobec ustaleń Sądu w prowadzonym pod sygn. akt II K 307/18 postępowaniu, z których wynika, że nabył on od M. K. (1) 2 (...) (...) (...) o oznaczeniu (...) oraz V. (...) (...) nie posiadającą uprawnień, pismem z dnia 21 października 2019 r. tenże Sąd poinformował organ prowadzący postępowanie przygotowawcze o istnieniu podejrzenia popełnienia przez oskarżonego przestępstwa z art. 233 §1 kk.

Rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie wydane zostało na podstawie przedłożonych w sprawie dokumentów, a dopełnieniem poczynionych ustaleń faktycznych były uzyskane w toku postępowania zeznania świadków, którym przyznano przymiot wiarygodności.

Z całokształtu zebranego w sprawie materiały dowodowego wynika, że M. K. (1), poza wiedzą oraz zgodą M. K. (3) zbudował łódzie typu V. (...) (...), które następnie sprzedał Z. D. (1). Zatrudniony u M. K. (1) szkutnik świadek M. B. (2) w toku postępowania zeznał wprost, iż brał udział w budowie wskazanych łodzi, w sposób szczegółowy opisał w jaki sposób były one wykonywane i na czyje zlecenie, a także określił stopień zaangażowania w ich produkcję Z. D. (1) wskazując, że „przyjeżdżał on do M. K. (1), gdzie wykonywane dla niego były łódzie, interesował się nimi, doglądał ich produkcji i przywoził okucia”. Świadek opisał również okoliczności w jakich odebrane zostały łódzie, wskazując, że jedną z nich wiozł osobiście do oskarżonego, a wówczas z M. K. (1) „mówił, żebym patrzył czy nie widać gdzieś w okolicy M. K. (3) lub jego ojca , albo W. K. (2), żeby nie dowiedzieli się, że taka łódka jest wywożona do D.”. Zeznania świadka były jasne i spójne i Sąd nadał im przymiot wiarygodności.

O produkowaniu przez M. K. łódek dla oskarżonego Z. D. (1) wiedział również świadek M. K., którego zeznania korelowały z zeznaniami pozostałych

		<p>świadków, a w tym świadka W. Z..</p> <p>W świetle poczynionych ustaleń fakt zakupu przez Z. D. (1) dwóch łódek motorowych o wskazanym powyżej oznaczeniu w ocenie Sądu jest bezsprzeczny, a do tożsamego wniosku doszedł również Sąd Rejonowy w Giżycku w postępowaniu o sygn. akt II K 307/18, a następnie przez Sąd Okręgowy w Olsztynie w postępowaniu o sygn. akt VII Ka 15/20.</p> <p>Wobec czego uznać należało, że Z. D. (1) kategorycznie zaprzeczając dokonania zakupu łódek od M. K. (1) faktycznie zeznał w tym przedmiocie nieprawdę.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</p> <p>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnienia Z. D. (1) - świadek: - M. K. - W. K. 	<p>Twierdzenia Z. D. (1), który nie przyznał się do winy i zaprzeczał jakoby kupił łódki od M. K. (1) w ocenie Sądu są gołosłowne i stanowią przyjętą przez oskarżonego linię</p>	

	<p>- J. D.</p>	<p>obrony. Nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym.</p> <p>Jako niewiarygodny uznany został świadek M. K. (1), który w ocenie Sądu swoimi zeznaniami chciał polepszyć sytuację prawną oskarżonego, negując jednocześnie swój udział w zdarzeniu, wbrew prawomocnym orzeczeniom wydanym w innym postępowaniu przez Sąd Rejonowy w Giżycku i Sąd Okręgowy w Olsztynie.</p> <p>Za nie wnoszące nic do sprawy Sąd uznał zeznania świadka W. K. (3), który wskazał, że Z. D. (1) w przeszłości kupił od niego łódzie, ale nie ma żadnej wiedzy, czy kupił również V. (...) od innej osoby, w tym M. K. (5) oraz zeznania świadka J. D., który nie kojarzył oskarżonego Z. D. (1).</p>	
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>		

Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
X	3.5. Uniewinnienie	Z. D. (1)	
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			

Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, Sąd uznał, że nie ma żadnych wątpliwości, iż Z. D. (1) swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu określonego w art. 233§1 kk, albowiem składając zeznania mające służyć za dowód w postępowaniu karnym (...)(...), prowadzonym przez Komendę Powiatową Policji w G., będąc uprzedzonym przez przesłuchującego funkcjonariusza policji o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, a następnie składając zeznania mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym o sygn. akt II K 307/18, po uprzednim złożeniu przyrzeczenia zgodnie z art. 187, 188§1-3 kpk, zeznał nieprawdę, za co zgodnie z art. 233§1 kk. grozi kara pozbawienia wolności od 6 miesięcy do 8 lat.

Niemniej jednak, prowadząc rozważania w przedmiocie orzeczenia za powyższy czyn stosownej kary, wskazać należy, iż na mocy ustawy z dnia 11.03.2016 r. o zmianie ustawy- kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2016 r. poz. 437 z dnia 2016.04.01 ze zmian.) uchwalono przepis art. 233§1 a kk, wprowadzający

uprzywilejowany typ przestępstwa fałszywych zeznań, zgodnie z którego treścią uściślono, jeżeli sprawca w/w czynu zeznał nieprawdę lub zataił prawdę, z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą jemu samemu lub jego najbliższym, kara pozbawienia wolności podlega złagodzeniu i określa się ją od 3 miesięcy do lat 5.

Z biegiem czasu, uznając konieczność dodatkowego wzmocnienia przysługującego każdemu z obywateli prawa do obrony, które określone zostało w art. 42 ust. 2 Konstytucji RP w zw. z art. 6 kpk, Sąd Najwyższy uchwałą z dnia 09 listopada 2021 r. I KZP 5/21, wskazał, że nie popełnia przestępstwa z art. 233 § 1a k.k. świadek składający fałszywe zeznanie z obawy przed grożącą mu odpowiedzialnością karną, jeśli - realizując prawo do obrony - zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, nie wyczerpując jednocześnie swoim zachowaniem znamion czynu zabronionego określonego w innym przepisie ustawy. Uchwale tej podjętej przez skład 7 sędziów została nadana moc szczególnej zasady prawnej i stanowi ona swoisty pozaustawowy kontratyp oraz podkreślenie nadrzędności prawa do

obrony nad zasadą
bezwzględniego
dochodzenia do prawdy
materialnej w
postępowaniu. W
uzasadnieniu SN wskazał,
iż prawo do obrony
jest fundamentalnym
prawem obywatelskim
gwarantowanym
Konstytucją RP, które
przysługuje każdemu,
przeciwko któremu
prowadzone jest
postępowanie karne, we
wszystkich stadiach
postępowania.
Urzeczywistnia ponadto
istnienie gwarancji
procesowych takich jak
prawo oskarżonego do
odmowy na poszczególne
pytania do odmowy
składania wyjaśnień (art.
175§1 kpk), a także
unormowaną w art.
74§1 kpk regułę nemo
se ipsum accusare
tenetur- oskarżony nie ma
obowiązku dowodzenia
swojej niewinności ani
obowiązku dostarczenia
dowodów na swoją
niekorzyść. Sąd Najwyższy
zaakcentował nadto, że
wspomniana zasada
chroni każdego uczestnika
postępowania karnego,
który zobowiązany jest
do składania oświadczeń
procesowych, a który
w razie ujawnienia
przestępstwa mógłby
być narażony na
odpowiedzialność karną.
Zatem chroni ona
potencjalnego
podejrzanego jeszcze
przed postawieniem
jakiegokolwiek zarzutu,

od momentu popełnienia czynu. Jak wskazał SN to kiedy zostały złożone zeznania świadka i w jakim postępowaniu karnym jest w istocie obojętne, albowiem istotna jest ocena, czy składając fałszywe zeznania osoba ta korzystała z przysługującego jej na mocy Konstytucji prawa do obrony. Zaakcentowano ponadto, że pełnej realizacji tego prawa nie zapewnia przepis określony w art. 183§1 kpk, który pozwala świadkowi na uchylenie się od odpowiedzi na pytanie, na które odpowiedź stanowiłaby ujawnienie okoliczności grożących odpowiedzialnością karną i stawiała tym samym przed dylematem czy odmówić odpowiedzi na pytanie zwracając w ten sposób uwagę organu procesowego na okoliczność o istnieniu których wolałoby się nie wspominać, czy też zeznawać i narażać się na odpowiedzialność karną. Uwzględniając również same zasady prowadzenia przesłuchania trudno również mówić o możliwości zachowania milczenia przez świadka. Na prawo domowy zeznań może powołać się bowiem tylko ten świadek, który ma złożyć zeznania w sprawie oskarżonego będącego dla niego osobą najbliższą (art. 182§1 kpk) lub ten, który w innej

toczącej się sprawie jest oskarżony o współudział w przestępstwie objętym postępowaniem (art. 182§3 kpk). Za bezpodstawne uchylanie się od złożenia zeznania świadek może być natomiast ukarany dotkliwymi karami porządkowymi- karą pieniężną bądź aresztowaniem.

Dalej, istotne jest również, że postanowieniem z dnia 07 kwietnia 2022 r. sygn IV KK 264/21 SN doprecyzował zasadę że nie popełnia przestępstwa z art. 233§1 ani §1 a kk osoba przesłuchiwana w charakterze świadka, gdy składa fałszywe zeznania z obawy przed narażeniem samego siebie na odpowiedzialność karną, w granicach własnej odpowiedzialności karnej. Dopuszczalność pociągnięcia do odpowiedzialności karnej na podstawie art. 233§1a kk osoby, która z obawy o narażenie samego siebie na odpowiedzialność karną przesłuchiwana jest w charakterze świadka i zeznaje nieprawdę obejmować może wyłącznie zeznania, których treść zawiera pomówienie innej osoby lub nieprawdziwe okoliczności niezwiązane ze sprawstwem czynu i potencjalną własną

odpowiedzialnością karną przesłuchiwanego.

Przenosząc powyższe rozważania na kanwę niniejszej sprawy wskazać należy, że przytoczona uchwała oraz postanowienie Sądu Najwyższego są stosunkowo „świeże” i co za tym idzie nie obowiązywały w dacie, gdy Sąd Rejonowy w Giżycku pismem z dnia 21 października 2019 r. zawiadamiał organ prowadzący postępowanie przygotowawcze o istnieniu podejrzenia popełnienia przez Z. D. (1) przestępstwa z art. 233§1 kk. Niemniej jednak, dokonując oceny zachowania oskarżonego w niniejszym postępowaniu należało mieć je na uwadze, zwłaszcza wobec faktu możliwości postanowienia Z. D. (1) zarzutu popełnienia przestępstwa paserstwa określonego w art. 292§1 i 2 kk, czego miał on pełną świadomość. Zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa pokrzywdzonego (...) Spółka z o.o. z dnia 25.09.2017 r., które zainicjowało postępowanie karne o sygn. akt II K 307/18 dotyczyło bowiem zarówno M. K. (1), jak i Z. D. (1), wskazując na możliwość popełnienia

przez niego przestępstwa z art. 291/292 kk.

Pomimo kategorycznych twierdzeń oskarżonego wskazującego na fakt, iż nie dokonał on zakupu łódek V. (...) (...) o oznaczeniu (...) oraz V. (...) (...) nie posiadającej oznaczeń od M. K. (1), poczynione w tym przedmiocie w niniejszym postępowaniu ustalenia faktyczne wskazywały odmiennie. Na ich podstawie można było również ponad wszelką wątpliwość ustalić, że Z. D. (1) złożył w tym przedmiocie fałszywe zeznania, a o fakcie, że prawa do łódek należą wyłącznie do M. K., wiedział już od 2016 r., albowiem wtedy M. K. (3) nabył na wyłączność prawa autorskie majątkowe do łodzi- dzieła plastycznego pod nazwą „Projekt jachtu motorowego V. (...) (...)”. Tożsame ustalenia poczynione zostały również przez Sąd Rejonowy w Giżycku w postępowaniu o sygn. akt II K 307/18, a następnie przez Sąd Okręgowy w Olsztynie w postępowaniu o sygn. akt VII Ka 15/20.

Mając na uwadze poczynione powyżej rozważania Sąd uniewinnił Z. D. (1) od zarzutu popełnienia czynu określonego w art. 233§1 kk, uznając, że pomimo faktu złożenia fałszywych

<p>zeznań działał on z obawy przed narażeniem samego siebie na odpowiedzialność karną za popełnienie czynu określonego w art. 292§1 i 2 kk,a zatem czyniąc to w granicach własnej odpowiedzialności karnej, nie wyczerpując jednocześnie swoim zachowaniem znamion czynu zabronionego określonego w innym przepisie ustawy.</p>			
<p>KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>6. INNE ZAGADNIENIA</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a</p>			

niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2	O kosztach procesu orzeczono na zasadzie art. 632 kpk.	
8. PODPIS		